

•Orient• (Rumunija): Stambuliskijev prihod v Beograd so omogočile Kemilastične zmage. Zahteve premagane in razorožene Bolgarie in padajo mnogo na tehtnico veseli. Teritorialne spremembe pa so zblizale Bolgarijo, Rumunijo in Jugoslavijo. Edina pravična rešitev trakijskega vprašanja je v tem, da se da tem pokrajinam najširšo avtonomijo. Rumunija in Jugoslavija nimajo nobenega razloga ne podpirati Bolgarie v tej zadevi. Stambolijski je storil vse, da so odnosi med Bolgarijo in njenimi sosedi zadovoljivi. Njega se smatra za pristaša združitve Jugoslavije in Bolgarije v eno državo. Tej rešitvi je naklonjena večina jugoslovanskih politikov.

Razne vesti.

Umor ruskega generala v Bolgariji. Načelnik Vran-glove vojske, general Pokrovski, je bil ubit blizu bol-garske meje. Govori se, da je bil zasačen pri prehodu v Jugoslavijo in vzprotivil straži, ki ga je ubila. V ruskih krogih pa so mnenja, da so nad Pokrovskim komunisti maščevali smrt urednika komunistične «Novaje Rusije» ki je na isti tajni način bil ubit v Sofiji.

Vladika Metod — umrl. V Stari Zagori (Bolgarija) je umrl vladika Metod, rodom Macedonec iz Prilepa. — Njegovega pogreba so se udeležili v obilnem številu v Bolgariji živeči Macedonci.

Velika antanta ni več gospodar situacije v Cari-gradu. Zavezniki ne morejo postati gospodarji situacije v Carigradu, ker ne morejo storiti antantni vrhovni ko-misarji nobenih energičnih korakov proti kemalistom radi nesloge njihovih vlad.

Turški sultan se odpovedal prestolu. Francosko ča-sopisje javlja iz Carigrada, da je Rifat-paši uspelo pre-govoriti sultana na podpis odpovedi na prestol brez ka-cih pridržkov.

Nemška vlada je podala ostavko, katero je sprejel predsednik republike. Vzrok demisije tiči v tem, ker so socialni demokratje izjavili, da odklanjajo sodelovan-je z nemško ljudsko stranko. Večina strank, ki so bile zastopane v pravkar odstopli vladi, bodo tudi v bodoči.

Poljska izjava Rusiji. Poljska vlada je sporočila sovjetom, da bi pomenil vsak napad sovjetske armade na rumunsko Besarabijo vzrok vojne med Poljsko in Rusijo.

Beleške.

Kam je odšel fond za invalide od sekvestiranih po-sestev. Merodajni krogi so odgovorili invalidom, da jim ne morejo dati nobene podpore in tudi ne posojila, ker je fond od sekvestur že popolnoma izčrpan vsled izda-nih podpor za «siromake». Celi kupi prošenj invalidov in drugih siromakov so bili po vrsti odbiti, ker ni denar-ja in sedaj čakajo na zakon o vojni odškodnini. Neki dan je pa poslanec Lazič iznesel imena teh «siromakov», ki so požrli pravim siromakom in invalidom namenje-ne fonde. Kaki «siromaki» so prikrajšali invalide, se vidi že iz sledečih imen samih podjetij in privatnih špekulantov: Ignat Bajloni in sinovi 1.200.000 K, Uprava rudnika «Kesava» 1.050.000, «Vrpanj» 1.225.000, «Ljub-nica» 20.000, «Aleksinac» 100.000, Mita Hristić in sinovi 800.000, Dušan Sirotanović 500.000, Uroš Lalović 500.000, Šabačko akcionarsko društvo 470.000, Vojislav Ivković 500.000, Mesarović in Jovanović 600.000, Milan Vala, in-dustrijalec 600.000, Dimitrije Tašić 300.000, Brača Gor-džević 250.000, Jovan Živanović 200.000, Šabačka okruž-na banka 150.000, Brača Mesarović 250.000, Kosta Popo-vi 150.000, Tvoronica obuče «Klidis» 150.000, Godževac 150.000, Miloš Radoljočič 110.000, Božidar Jovičič 200 tisoč, Lazar i D. Konstantinović 200.000, Knežević i Ra-dovanović 400.000 in mnogi drugi. — Siromaki, inva-lidi in vdove se sedaj tolažijo z zakonom o vojni od-škodnini in ko bo ta zakon dovršen in sprejet, bomo zopet imeli priliko občudovati, kako dobro so mini-stri že poprej vso blago razdelili, da pravim oškodovan-cem tudi po sprejetju zakona ne ostane drugega kot suh papir. Denar in blago so enako kot pri sekvesturah že pobasali «siromaki» beograjske «čaršije» in veletržiš-kega sveta z ministrskim predsednikom Pašičem vred, ki se je, kakor znano, tudi že davno in izdatno oškodoval za svoje vojne izgube, ne glede na to, ali je zakon «donešen» ali ne.

Sme si iskati zadoščenja! Proti kapetanu zagrebske policije Bošku Pavloviću, ki je v uredništvu «Hrvata» vpil, razsajal ter grozil z napetim revolverjem, dokler ga niso postavili na hladno, je bila od strani urednika g. Persiča vložena ovadba radi zločina javnega nasilja, kr. državno odvetništvo v Zagrebu je pa to ovadbo od-klonilo, češ, da ne najde za postopanje razloga. Tako je dovršena ta afera. Kaj drugega tudi ni bilo pričakovati po izjavi kr. namestnika, da si je kapetan Pavlovič — «sme iskati zadoščenje» — Vprašanje je samo to, ali dovolj kr. nameštvo in državno pravdnštvo tudi drugim državljanom, da si na tak način oskrbe zadoščenje?

Jugoslovani se množijo v Vojvodini. Iz Vojvodine javljajo, da pošiljajo vojvodinski Madžari in Židje kar v masah prošnje na notranje ministrstvo in v teh proš-njah prosijo, da se jim dosedanja madžarska in nem-ško čifutska imena spremenijo v jugoslovanska. No-tranje ministrstvo je teh prošenj zelo veselo in posebno hitro rešuje one, v katerih prosijo Madžari in čifuti, da se jim spremenijo njihova nejugoslovanska imena v pristnega Pašiča ali Pribečevića. Slično se je dogajalo svojčas pod staro Avstrijo v Vojvodini, ko so se jugo-slovanska imena spreminjala v madžarska in če je ka-zalo, tudi v židovska.

Sedaj ga pa bodo menda vendarle dobili v beograj-ske zapore. Vodja nezadovoljnih ter upornih Črnogorcev ki so radi terorja beograjskega režima in pogona, kate-rega vršijo beogrjaski eksponenti v Črni gori, dr. Vu-kašin Marković, je po vesteh beograjskih časopisov bil ubit. Pametna javnost ni verjela tem vestem beograj-skega režimskega časopisja, ki običajno javlja, da so uporniki bili ubiti kje v Albaniji, kadar jih ne morejo dobiti in ubiti na našem SHS teritoriju. Tako bi naj bil tudi dr. Vukašin Marković ubit nekeje v bližini Skadra. Da pa ne bi nesposobne policijske oblasti osmešile sebe in režimsko žurnalistiko, javljajo sedaj preko demo-kratske «Politike», da je bival dr. Vukašin Marković pred kratkem 10 dni tajno v Skoplju in od tam jo je popihal v Italijo. Ker ga ne morejo zgrabiti, ker ga, ka-kor se govori, brani in čuva cela Črna gora, je on sedaj

samo formalno v Italiji. Beograjski režimski tisk uriva vsem neprijateljem režima zveze z zunanjimi našimi sovražniki. Ker je pa sedaj na vladi v Italiji Mussolini, kateremu pojejo beograjski režimski listi slavonspeve, je sedaj g. Marković v Italiji pri zavezniku našega režima. Prijatelj našega zunanjega ministra dr. Ninčiča Musso-lini bo sedaj gotovo izročil g. dr. Markoviča upravi na-še prestolice, da pahne tega upornika v grozno glavnja-čo v Beogradu.

Le vkup, le vkup uboga gmajna!

Iz zapuščenih hribovskih krajev smo prejeli in pri-občujemo zaradi značilne vsebine sledeči dopis:

Zares, uboga gmajna smo že postali mi, ki tvorimo veliko večino slovenskega naroda. Mi kmetje, delavci, rokodelci, viničarji, gostači, kočarji, pa tudi mi ubogi kaplani, župniki, mežnarji, organisti. Med ubogo gma-jno spadajo železničarji od navadnega premikača do bledega in slokega uradnika. Navzlic malo zvišanim plačam bodo pristopili v to družbo tudi mnogi učitelji in profesorji, pa še tudi marsikateri uradnik sodnije, glavarstva in drugih oblasti. Celó sami sodniki že za-puščajo državno službo, ker je suha. Kje so pa še dol-ge vrste raznih uslužbencev pri privatisih: hlapci, dek-le, kuharice, razni komiji, mali prodajalci, nosači, po-metači cest itd., vsi ti spadajo k ubogi gmajni.

Ubogi smo vsi, pa navzlic svoji bedi razdeljeni in razcepljeni v razne stranke, ki se med seboj sovražijo. Kmet je pri Kmetiski zvezi, njegov sosed pri Samostoj-ni. Delavec je eden pri krščanski strokovni zvezi, nje-gov tovariš pri socialnih demokratih. Učitelj, uradnik, ta JDS, oni NSS, kaka bela vrana pri SLS, še precej pri socialnih demokratih. Nad vsemi brez izjeme pa švi-ga mogočen bič državo vladajočih osebnosti, ki pada brez usmiljenja na dvso to neorganizirano in med se-boj se pretepaajo ubogo gmajno. Kmeta pritiska z ne-znosnimi davki, duhovniku, mežnarju itd. zatrošarini z velikimi stroški skup nabrano vinsko kolekturo, u-radniku odtrguje krvavo zaslužene priklade, učiteljstvo drži v šahu z nasilstvom in omejevanjem osebne svo-bode ter ga sili v sokolski prisilni jopič. Vse tarna, pre-klanja, se zvija pod temi udarci, premnogo jih dozoreva za revolucijo, drugi so zapadli brezbriznosti, a vsi so v dnu srca prepričani, da mora priti enkrat sprememba bodisi v obliki ostrega vetra (volitev), ali pa uničujoče-ga viharja (revolucije). Eno je gotovo: čimdalje se bo-do držali sedanji debeli vlastodržci in rablji ljudstva pri mastnih državnih koritih, tem hujša katastrofa jih bo zadela. Slovensko ljudstvo je k sreči neizmerno po-trpežljivo, pa vsaka še tako globoka potrpežljivost ima svoj konec, če je prazen želodec, če pritiska mrz na golo družino, če se z bajonetom zapirajo usta, ki se hočejo pritožiti zoper krivice.

Justitia est fundamentum regnorum, pravičnost je temelj držav — te resnice se naši Žerjavi in Puclji ne zavedajo, pač pa si mislijo: moč je pravica! Če se «uboga gmajna» združi v skupno fronto proti nasilni-kom, bodo udarjeni in zlomljeni po svojih lastnih na-čelih. Ni več daleč tisti čas, zato pa se pripravi, ubogo, zatirano ljudstvo, na vojni zmagonosni pohod proti krivičnejšem. Fiat iustitia, pereat mundus — pravica naj zmaga in mora zmagati, četudi pade in pogine vsa družba koritarjev in vladnih petolizcev, ki si domišlju-jejo, da reprezentirajo svet, t. j. našo državo.

Dnevne novice.

Doslednost «Učiteljskega tovariša». «Učiteljski to-variš» št. 45 piše, kako klavarno se je aranziral kongres državnih nameščencev v Beogradu dne 29. in 30. m. m. Razni uradniki, profesorji, učitelji so naglaševali, «da jih tišči vse, brez razlike, materijelno stanje, da so že zadovoljeni do skrajnosti, da so si posamezniki vzeli življenje vsled pomanjkanja, da pa je kongres v glav-nem pokazal vso neorganiziranost centralnega uradniš-kega Udruženja, in da bo imela vlada lahko delo, dok-ler bo imelo uradništvo tako malo smisla za svoje naj-vitalnejše stanovske težnje.» Isti list piše v članku: Na-čelno stališče: «Mi (učitelji) se strinjamo z ustavo in jo kot državni uradniki zagovarjamo v šoli in izven šole, to je naša sveta dolžnost.» — Mi pa pristavljamo: Dokler bo uradništvo, zlasti pa učiteljstvo, igralo vlogo vladnih hlapcev, tako dolgo je smešno vsako jamranje o pomanjkanju in prikrajševanju plač. Če ste navdu-šeni za centralizem, bodite tudi navdušeni za prazne želodce. To bo potem res načelno stališče.

Načelno stališče. Pod tem naslovom je neki Josip Lapajne začel v «Učiteljskem tovarišu» (št. 45) kriti-zirati resolucije zagrebskega kongresa katehetskih or-ganizacij za Hrvatsko in Slovenijo. Kar je bilo dozdej objavljenega v približno 200 drobno tiskanih vrstah te njegove razprave, bi se dalo povedati na kratko takole: 1. Mi napredni učitelji hočemo, da nastavlja država ka-toliške škofo brez ozira na cerkveno višjo oblast. Škofje morajo biti zvesti hlapci države (kakor smo mi). 2. Hujskanje je, če duhovščina poziva katoliške starše, naj zahtevajo za svoje otroke katoliško vzgojo. Dosti je, če zavzema verouk med učnimi predmeti prvo mesto. 3. Nesramno je, če zahtevajo katehetje, da se ne sme zanašati politika med šolsko mladino, to pa radi tega, ker so učitelji državni uradniki (hlapci, op. ur.) in to-rej morajo otroke seznaniti z ustavo in jo zagovarjati. 4. Cerkev nima pravice zahtevati, da bi se zakoni in odredbe, ki se tičejo vzgoje, izdajali brez prejšnjega sporazuma z duhovno oblastjo, ker če bi oba faktorja delala sporazumno, bi baže Cerkev (duhovščina) dobila nekako nadzorstvo nad šolo in jo zaslužila (klerikal-ni zmaj; op. ur.). 5. Če zahtevajo katoliški besedo pri

vzgoji svojih otrok, je to zloraba verskih svetinj, ker Kristus ni deloval v šoli, ne s spisi, ampak z živo be-sedo in s svojim preprostim, vzglednim življenjem, s svojo smrtjo. Potemtakem tudi katehet ne sme delovati v šoli, ne sme pisati vzgojnih knjig, dovoljena mu je le živa beseda, vzgledno življenje in (politična) smrt. Radoveden sem, kaj še pride v naslednji številki lju-beznjivega «tovariša» pod naslovom: načelno stališče. Dobro je pa vse eno, da pakaže naše napredno učitelj-stvo svojo barvo, samo bati se je, da se ta «farba» ne bo nič kaj dopadla našemu vernemu ljudstvu. — Po-deželski kaplan.

Zveza narodnih socialcev z JDS je tako daleč do-zorela, da bodo pri prihodnjih volitvah v narodno skupščino šli skupaj. Ne bo dolgo, in NSS ne bo več. — Vzrok: milijoni, katere dajejo liberalne banke in pa isto mišljenje, isti program, kojega prva in zadnja toč-ka sta boj proti krščanstvu, v njihovem žargonu: po-bijanje klerikalizma.

Poverjeništvu za kmetijstvo priporoča vsem vino-gradnikom, ki dolgujejo brezobrestna posojila, da ista, četudi rok še ni potekel, v celoti vrnejo. Z ozirom na sedanjo slabo vrednost denarja ter na pomanjkanje de-narja v bodočnosti, katero bo tem občutnejše, čim bolj se bo dvigala vrednost našega denarja, priporočamo vsem vingradnikom, da poplačajo brezobrestna poso-jila, akoravno še niso zpadla v plačilo.

Izpiski za novačenje. Znano je, da smo imeli v germanski Avstriji zaradi novačenj desetkrat manj pi-sarij, ko jih imamo v današnji slabopismeni, zato pa tembolj militaristični upravi SHS. Sicer je zadnji «S», to je Slovenci, že odletel na tiskovinah za rekrute vsaj. Dobivamo golice, kjer moramo vpisati pač vse kumeke, ker bodo menda tudi ti morali spremljati fante pred ko-misijo, ni pa treba označiti ne vasi, ne hišne številke, ko bi župani fante vendarle po teh najlažje našli. A če premodre «oblasti» tako hočejo, naj imajo. Kar pa od-ločno zahtevamo je to, da nam naj dajo vsaj slovenske tiskovine, ali vsaj srbsko-slovenske, ne samo srbsko-hrvaske. Saj smo imeli še v bivši germanofilski Avstri-jii nemško-slovenske. S takimi tiskovinami ima lahke veselje kak dr. Kukovec, ki bo najbolj vesel, kadar bodo vsi Slovenci «srbenčuri», če ne polni Srbi, a mi duhov-niki jih ne maramo. Delamo itak državi vse zastonj, saj 700 K mesečno ni za naše pisarije nikaka plača, ne bodime še take šlapce, da bi mirno sprejemali takšno izzivanje. Nekoč je regent Aleksander s prisego potrdil, vsem trem narodom (dr. Kukovcu je tri eno, v sv. Tro-jico in enega Boga pa ne veruj!) njihove pravice.

Centralistična nastavitve nadeučiteljce. Iz Ljuto-mera nam poročajo: Kot nadeučiteljica dekliske šole je bila imenovana učiteljica iz Cvena M. Kocuvan, ker v svobodomiselnosti prekaša vse ostale učiteljce. Kljub proslkam z izvrstno kvalifikacijo, kljub pravilnemu stališču nadzornika, se je imenovala ta strupena so-vražnica krščanskega ljudstva, ki ima najslabšo kvali-fikacijo. Učiteljice v okraju se vprašujejo, ali je bilo za imenovanje merodajno moralčno življenje učiteljice Kocuvan, o čemer bi lahko poročal prejšnji nadzornik v Ptuj, kateri je dobil več pritožb. «Nadeučiteljica» Kocuvan naj se zaveda, da bo prišel i čas za revizijo takih imenovanj in se bodo dobila mesta za goreče centralistične privrženke malo bolj na jugu. Starši pa bomo pazno motrili «delovanje» te voditeljice in bomo, ako bo hotela na naši šoli utemeljevati svoje svobodomi-selstvo, tako govorili, da bo morala svoje mesto za-pustiti. Naša šola je do sedaj slovela kot vzorna, rado-vedni smo, ali se bo nova voditeljica toliko potrudila, da ohrani sloves šole.

Demokratsko samostojno gospodarstvo na Cvenu pri Ljutomeru. Samostojneži v naši občini so pod vod-stvom Rajh Joška in Roškarja tako gospodarili, da jih zapuščajo lastni pristaši in se sramujejo, da so se po-dali pod komando teh ljudskih škodljivcev. Ljudstvo jasno vidi, da ni razlike med demokratsko stranko, ki kateri pripadajo doktorji in uradniki v Ljutomeru in med Samostojno, katere navdušeni apostol je naš Roškar. Žalibog, da trpi občinsko gospodarstvo vsled te liberalne politike, pa kaj za to, glavno je, da so gg. li-beralci, četudi na račun klerikalcev na lovu in po lovu prav židane volje. Kako veliki prijatelji ljudstva so naši liberalci, nam priča razdelitev bivšega posestva zadruga. Drugod se ustanavljajo nove zadruga, ljud-stvo žrtvuje vse, da se iste lepo razvijajo, ker ve, da bodo iste edine pripomogle k zboljšanju gospodarske-ga položaja, naši požrešni liberalci pa uničujejo za-druge. Dediči člana, ki je edini pripomogel, da je za-druha v težavnih razmerah obstala in napredovala, so brezsrčni dobičkarji, njim na čelu plemič na Krapju Mursa, izključili, o čemur bo še govorila sodnija. — V Ljutomeru obsojajo i liberalci ta čin in zahtevajo, da dediči uveljavijo svoje pravice. Mursa in njegova žla-hita pa bodo kmalu po svojih činih tako slavni postali, ko Lemberžani. O čebelah, lovu, zadrugi se bo še za-pela v čast plemiču na Krapju nova pesem.

30letnica poroke v Pamečah. 30letnico svojega sreč-nega zakonskega življenja sta praznovala dne 15. t. m. Franc in Marija Rotovnik, p. d. Fancet, v Pamečah. Vrlima slavljenca naše iskrene čestitke, da bi še zdrava in srečna dočakala zlato poroko!

Izvršilni odbor SLS v Mariboru išče dve dobri taj-niški moči. Interesenti se naj obrnejo na tajništvo SLS v Mariboru, Cirilovi tiskarna.

Ogenj v tovarni. Iz Slovenjgradca nam pišejo: V petek zvečer pred sv. Martinom je izbruhnil ogenj v Köllnerjevi tovarni kos in je požgal eno poslopje. Nagli pomoči domače brigadne in domačih delavcev, kakor tudi požarni brambi iz Slovenjgradca se je zahvaliti, da se ogenj ni razširil na druga poslopja in povzročil velikanske škode. — Pri tem dogodku moramo omeniti,

da so občine v okolici Slovenjgradca za slučaj ognja zelo slabo pripravljene in bi bilo nujno potrebno, da se ta nedostatek popravi.

Nenadna smrt uglednega moža. Iz Sel pri Slovenjgradcu pišejo: Ko se je na Martinovo nedeljo vračal od službe božje 59letni Anton Hovnik, p. d. Vrčkovnik, ga je nenadoma blizu doma zadela kap tako, da je na mestu umrl. Rajni je bil dober krščanski mož, ugleden faran, večletni bivši župan občine Sele in velik dobrotnik revežev. Pokoj njegovi duši, težko prizadeti rodbini pa naše iskreno sožalje!

Iz Kragujevca, tamošnje garnizije in zaporov nam pišejo naši domači vojaki. Imen ne priobčujemo, da so nad žrtvami strašnih razmer v tej garniziji ne bi znašala še okrutna maščevalnost onih, ki te razmere in nekulturnosti povzročujejo. — Neki vojak šumadijskega artilerijskega puka je že šest mesecev v preiskavi in ko povprašujejo, kaj bo z njim, kdaj bo preiskave konec in stvar rešena, zmigujejo komandanti in komandirji z ramo, češ, »bit će rešeno, pričekaj još deset, pet-najst dana!« — Tako čakajo siromaki brez konca in kraja razočarani v vseh nadah, ki so jih gojili pred 4 leti in mnogi celo tako dolgo, dokler niso okusili razmer v toliko proslavljeni »narodni« vojski. Po preiskovalnih zaporih ležijo ljudje po 10 do 12 mesecev, eden pa že 22 in že tri mesece mu govorijo na diviziji: jutri, jutri boste izpuščeni! Za samovoljno odstranitev iz službe so ljudje, ki imajo doma več otrok, obsojeni na 12, 15 do 24 mesecev. Eden je izostal 5 mesecev in 22 dni in je bil obsojen na dve leti, drugi je pa za trikratno begstvo v šestih mesecih dobil samo dva meseca. Ali je bil oče dotičnega v Beogradu in je prinesel na vojni sud dunavske divizijske oblasti — 4000 dinarjev? Tako že gre! — Drugi pa pravijo: »Ah, kdaj bomo spet dihali naš gorski slovenski zrak! Kdaj pride tista ura, ko bomo rekli: Svobodni smo! Ko nas peljejo na delo, gremo po mestu hujše kot srbski robijaši, civilisti nas gledajo in se posmehujejo. Kragujevačka inteligenca se naenkrat zbere skupaj in govori: »Radičevci, begunci itd.« v zvezi s celo ploho ostudnih kletvic. Naravnost strašno je to, na vsakem koraku slišati take in podobne izraze! Vprašujejo, zakaj bežimo iz »srbske vojske? Ali prosim vas, saj vendar služim v Jugoslaviji, v državi troimenega naroda SHS in ne v »srbski vojski!« — Za enakopravnost pač nimajo smisla in to človek, ki pride v Kragujevac, takoj občuti. Ko so se lani rekruti tja vozili, so imeli na vagonu slovensko zastavo, pa jo je podnarednik Marinković, rodом iz Subotice, onstran Beograda v srbski Palanki, presekala s sabljo, rekoč: »Dol žnjo, ker ni srbska, temveč boljše-viška!« — Hrana je slaba, prej je bilo 300 gramov mesa na dan, sedaj pa samo 200 gramov in hlebec. Pri artileriji zjutraj ne dobijo nič ter praznih ust gledajo kvišku, kako ugašajo zvezde, opoldne je fižol in 100 g mesa, ali pa sam fižol, bolje rečeno: fižolova juha — »čorba« in zvečer isto. Pešadija ima zjutraj »doručček« — makaronovo juho. Vse tako silno slabo, zanikerno in nesnažno pripravljeno! Narod »zelene« šumadije pije mnogo »rakije« — »slivovica« mu je zdravilo za vse in ob vsakem času, zato pa zna menda tako silno preklinjati. Kolnejo nam Boga, mater in še posebej »krhavo mater!« — Obupen je naš položaj, kdaj pride rešitev? završuje vojaško pismo.

Jugofašist Sokolović, ki je ubil zagrebskega meščana Rožiča, je bil pred zagrebskim sodiščem obsojen na pet let težke ječe. Vložil je priziv in ostal je še v preiskovalnem zaporu, kjer uživa kot ubijalec vse mogoče prednosti in olajšave, ki bi se k večjemu smele podeliti političnim krivcem in nikakor ne navadnemu ubijalcu. Politične jetnike se pri nas grdo mrcvari, ubijalec Pribečevićeve fašistovske garde pa uživa vse mogoče ugodnosti in sedaj govorijo njegovi pajdaši, kakor javlja »Hrvat«, da bo višje sodišče čisto gotovo to obsodbo razveljavilo, da pride Sokolović pred novo razpravo in da bo izšel brez vsake kazni. Vse lepše in — lepše!

Jugoslovansko pirovanje. Pred kratkem smo poročali, kako je potrošil nek vojvodinski seljak za svatbo svojega sina 1 milijon kron in da so se gostje gostili pri tej priliki kakor poje narodna pesem: »celih sedem dni«. Sedaj pa zopet javljajo iz Vojvodine, iz vasi Temerin, da se je tamkaj na pirovanju necega vaškega magnata popilo nad tisoč litrov vina in pojedlo večkrat po deset svinj.

Glavni dobiček klasne loterije v znesku 1 milijon kron je prodan v neki banjaluški banki. Dosedaj še ni znano, kedo je oni srečni, ki je zadel ta milijon.

Vlom v urad. Doslej še neodkriti zlikovci so vlomili v noči od 1. na 2. t. m. v urad železniške sekcije v Gračacu in odnesli blagajno, z gotovino 70.000 K. Vlomilci so odpeljali blagajno, ki tehta 200 kg, na ozkotirnem vagončku do prve stražnice, kjer so jo razložili in kakih 70 korakov od stražnice razbili in z nje vzeli denar. Po izjavah strokovnjakov so vlomilci razbijali in se mučili najmanj dve uri, predno so prišli do denarja. V oni noči, ko je izginila blagajna, je bilo zastraženo poslopje železniške sekcije in stražnica, v katere bližini so izropali zlikovci blagajno. Premalo čuječo stražo so zaprli, ker vlomilcev še nimajo pod pretyežo, da je bila v sporazumu z vlomilci.

Zverinski oče. Iz Subotice javljajo: Štefan Vukman, dninar, star 40 let, se je vrnil pijan domov in posili svojo lastno 11letno hčerko, ki je bila sama doma. Zverinskega očeta so zaprli.

Planinski koledar za leto 1923 je izšel z lično opremo in za planince poučno in vsestransko potrebno vsebino v bogati izbiri ter nad vse skrbni sestavi. Koledar se naroča pri založništvu v Mariboru, Krekova ulica 5, založnik g. Brunon Rotter, ter stane 6.50 din., s pošto pa 7 dinarjev.

Iz Maribora.

Nocoj predava v dvorani v Lekarniški ulici g. prof. dr. Prijatelj o velezanimivem predmetu. — Pridite polnoštevilno!

Pri natančnem pregledovanju volilnih imenikov smo dognali, da je izpuščenih nič manj nego okoli 60 naših pristašev. Gotovo je še mnogo takih, ki niso vpisani, a jih naši zaupniki pri kontroli niso opazili. Kdor se sam pravočasno ne bo pobrigal za volilno pravico, ne bo imel pravice glasovanja. Vse poznejše zabavljanje bo prekasno in zaman. Somišljeniki, oglejte si volilni imenik na magistratu ali pa prepis imenika v tajništvu SLS v Cirilovi tiskarni.

Obrtna zveza pripravlja za zimsko sezono razne prireditve in sicer: podučni tečaj, predavanja in družinsko zabavo. Nadalje bo Obrtna zveza po okrajih našega mesta prirejala manjše organizatorične sestanke. Število članov naše zveze vsak dan narašča.

Občinski urad Studenci pri Mariboru ali Babilon. Zadnji čas se je mnogo govorilo v naši občini o občinskem blagajniku sodrugu Belšaku. Celo vrabci na strehi so čivkali, da blagajnik blagajne nima v redu. Mi seveda tega nismo mogli verjeti, ker tudi naši odborniki o kakem neredu do včeraj še niso vedeli ničesar. Kakor pa smo doznali iz verodostojnega vira, je precej resnice na paševanju in obnašanju sodruga Belšaka. Tako n. pr. je hotel spoditi podžupana sodruga Leskoška v svoji sveti jezi iz občinske pisarne, rekoč, da g. podžupan Leskošek nima ničesar iskati v občinski pisarni. Še bolj se je izkazal ta dični blagajnik pri občinski odborovi seji, ki se je vršila včeraj. Na prav avstrijsko-feldvebelski način je začel zmerjati župana sodruga Kaloha z lažnjivcem in to pred celotnim občinskim odborom in sicer iz edinega razloga, ker je župan odkrito in jasno raztolmačil odboru samolastno postopanje blagajnika v denarnih stvareh in o ne baš redkih sporih, ki jih ima z blagajnikom. Kakor pravijo, je prišlo med obema do jako burne debate. Ker pa je sodrug Belšak jako neparlamentarno, šolarsko in otročje postopal, mu je župan odvzel besedo. Radi tega hudo razžaljen je zapustil zborovalnico ter pri tem zvalil s seboj nekaj pristašev svojega kalibra in na ta način onemogočil nadaljevanje seje. Kakor je revizija blagajne pokazala, niso bile blagajniške knjige in blagajna v redu. To se nam res čudno zdi, da bi tako izborna moč, kakor je g. Belšak, ki je vendar po svoji lastni izjavi »regiral« kot avstrijski feldvebel nad 27 občinami v Srbiji za časa okupacije po avstrijski armadi, ne vedela, kdaj je blagajna v redu. G. okrajni glavar, svetujemo vam, da se s tem velikim gospodom v slučaju, da ga še ne poznate, čimprej seznanite, sicer se vam lahko pripeti, da vam v svoji veliki domišljavosti ta gospod, ki je bil kot avstrijski feldvebel nekaj okrajni glavar v Srbiji, ne vsede nekega lepega dne na vaše mesto, s katerega ga ne bi lahko pregnali. — Več občanov.

V sredo, dne 15. novembra je umrla po dolgem trpljenju gospa Emilija Pavlič, vdova po pokojnem poštenem nadkontrolorju Francetu Pavlič, soustanovitelju mariborske Posojilnice. Naj v miru počiva!

K sokolstvu silijo po nekaterih mestnih in okoliških šolah male šolske otroke naših staršev. Posebno nekatere učiteljice se hočejo proslaviti s tako agitacijo. Prosimo starše, da javijo imena dotičnih učnih oseb. Upamo, da bo prišla doba, ko se jih bo lahko za to delo primerno nagradilo. Vsled tega njih imena ne smejo utoniti v morju pozabljenosti.

V mestni klavnici je vsak dan manjši promet. Opaža se, da več tujih eksporterjev kolje živino v privatnih klavnicah v okolici.

Družabni večer somišljenikov krščansko-socijalnega svetovnega nazora v Mariboru se bo vršil v sredo, dne 22. t. m. v Gambrovi dvorani (vogel Gregorčičeve in Gledališke ulice). Začetek ob pol 8. uri zvečer, konec ob 11. uri zvečer. Na vsporedu je petje, godba na lok in tamburice, klavirne točke in tako dalje. Vsi somišljeniki brez razlike stanu so vljudo vabljeni, da se večera gotovo udeležijo in opozore nanj tudi svoje znanke in prijatelje. O organizaciji in namenu teh večerov bo kratek nagovor ob otvoritvi teh večerov. Prijatelji poštene družabnosti in zabave pridite! Vstop prost. Za pripravljalni odbor: dr. Josip Leskovar in Milka Pihlar.

Srečen Maribor! Kakor »Tabor« poroča, ustanovljajo v Mariboru »Orjuno«, jugoslovanske fašiste. Predela za to pretepaško organizacijo so že izvršili junaki: Škerjanc, Šarh in Jaklič. Torej Mariborčani, doslej boste morali tako plesati, kakor bodo piskali orjunci. Pobijanje šip, ropanje izloženih okenj, napadi na ulici in enaki orjunci čini se bodo vrstili. Garantiramo, da orjunci Maribora ne bodo komandirali. Mir želeči Mariborčani si bodo ustanovili kontraorganizacijo. S pasjimi biči in korošči ter mrzlim tušem boste prebivalci Maribora orjunske pobije najhujše užugali.

Radovedni smo na stališče vlade. Jutri zboruje v kazinski dvorani Mariborska gradbena akcija. Ker smo v Mariboru prišli že do takih javnih in za mesto sramotnih škandalov, da prezebujemo rodbine že po vežah in pod kozolci in ker na drugi strani vidimo, da kakšne stvari se razsipava denar davkoplačevalcev, smo le radovedni, kakšno stališče bo zavzel vladni zastopnik. Kolikor je nam doslej znano, ni vlada dosedaj izdala niti vinarja za podporo te akcije, ako prav bi morala biti dobro poučena, da ta privatna inicijativa ne obstoji samo na papirju, ampak da res deluje v svrhu olajšanja stanovanjske bede, kolikor brez vsake podpore pač zmore. Radovedni smo tembolj, ker bo na tem zborovanju g. docent dr. Matko javnosti razkril tiste strašne številke, ki so se statistično po župnih uradih itd. ugotovile

na umrljivosti vsled jetike, ki je zahtevala največ žrtev po nezdarih stanovanjih. Radovedni smo, ali kdo vladnih gospodov razume računati, da je vendar pametneje vsaj nekaj izdati, da se odpravijo vzroki kužnih bolezni, kakor pa da se naknadno izdajajo stotisočaki samo za posledice žrtev brezbriznosti.

Prvi ustanovni člani Mariborske gradbene akcije. Dve večji industrijski podjetji sta se že odločili pristopiti kot ustanovna člana Mariborske gradbene akcije. Častno mesto prvega ustanovnika je zavzela Splošna stavbena družba, kateri je kot drugi sledil Jugoslovanski Lloyd. Pravzaprav je to za naše domača podjetja žalostno spričevalo. Še posebej žalostno za tista stara mariborska velepodjetja, ki imajo po več hiš, ampak niti ene ne, v kateri bi bili nastanjeni pri trdkah že osiveli nastavlenci, ki se morajo potikati po nezdarih prenapolnjenih brlogih. Upamo vsaj, da se taka podjetja ne bodo dala še bolj ponižati pred novimi podjetji, ki iz zdravega egoizma razumejo vpoštevati tako važno društvo, kakor je Mariborska gradbena akcija.

Naše delavske organizacije, posebno železničarje, opozarjamo ponovno na ustanovni občni zbor Mariborske gradbene akcije, ki se vrši jutri, v soboto, ob 6. uri zvečer v kazinski dvorani. Na zborovanje je namreč povabljen tudi uprava južne železnice, ki naj pojasni, kaj misli ona storiti, da ne bo na stotine njenih ljudi sredi zime na cesti. Delavci iz večjih podjetij pa bodo slišali, kako so podjetja odgovorila na vprašanje preskrbe delavskih stanovanj. Zborovanje se prične točno ob 6. uri.

Cena hišam v Mariboru pada. Na prodaj jih je vse polno, a kupcev ni. Pomanjkanje aktivnega kapitala je glavni krivec teh razmer.

Drugo nadstropje so začeli te dni graditi pri palači naše Gospodarske banke. Ako bo še nekaj časa ugodno vreme, je upanje, da bo stavba dosegla še letos tretje nadstropje.

Za petdesetletnico vinarske in sadjarske šole v Mariboru je predviden naslednji spored: Na predvečer v soboto, dne 18. t. m. med 17. in 18. uro ob ugodnem vremenu spreved učencev po cesti zavodovega vinograda do skale pod Kalvarijo. V nedeljo, dne 19. t. m. ob 8. uri služba božja v stolnici za učence vinarske in sadjarske ter srednje kmetijske šole; od 10. do pol 11. ure koncert vojaške godbe na zavodu; točno ob pol 11. uri začetek proslave petdesetletnice vinarske in sadjarske šole ter otvoritev srednje kmetijske šole; potem pogostitev (izključno le priglasenih) gostov radi nezadostnih prostorov v dveh skupinah: skupina A) okoli tri-najste ure, skupina B) po petnajsti uri, kar se določi koncem zborovanja; tekom poldneva ogled zavodovih naprav in vrtnarskega podjetja g. Džamonje; končno prijateljski sestanek na zavodu.

Pozna trgatev. Še le te dni so v mariborski okolici večji vinogradniki končali vinsko trgatev. Pobiranje grozdja je bilo zadnje dni silno mučno. Večina trtnega sadeža je že ležala segnita na tleh. Poizgubilo se je pri pozni trgatvi sigurno 25—30 odstotkov grozdja. Radi močnega mraza prve dni meseca novembra je pa tudi kakovost vinskega mošta pozne trgatev močno trpele. Kakor se nam poroča, še traja trgatev v ljutomerskih goricah naprej. Stari ljudje že več desetletij ne pomnijo tako pozne bratve. Trgovina z novim vinom popolnoma spi. Gostilničarji kupujejo le toliko vinskega mošta, kolikor ga neobhodno potrebujejo. Cena mu je v mariborski okolici 14 do 20 K liter. Le izvanredno dobre vrste se plačujejo po 22 do 25 K.

Mariborska podružnica Jugoslovanske Maticе. Darovala sta J. M. in g. I. Roglič 100 din., g. Matija Vesnaver 5 din. Iskrena hvala! Pisarna podružnice je odprta odle ob delavskih od 14. do 15. ure. Sicer pa najdete tajnika v deški meščanski šoli, Krekova ulica. Vse poverjenike, ki imajo članske pole, uljudno prosimo, da bi blagovolili pobrati še zaostalo članarino za tekoče leto. Istotako prosimo člane, ki so svojčas prejeli nabiralne bloke za nabiranje darov, da do konca leta oddajo prispevke. — Naše gospodinjje opozarjamo na »Gospodinski koledar« Jugoslov. Maticе, ki izide v prih. dne. — Spominjajte se Maticе pri vseh prilikah, zbirajte za njo darove! Pristopajte kot člani; ako pa ste že član, poravnajte članarino. Po sedanjem stanju je število članov nazadovalo; tudi dohodki, predvsem darovi, zaostajajo za lanskimi. Zbirajte za Matico tudi znamke. Ako ne utegnate jih odrezavati, oddaste jih lahko s kuvertami.

V št. lju v Slov. gor. nastopi Dramski odsek Jugoslovanske Maticе iz Maribora dne 19. t. m. ob treh popoldne v Slovenskem domu z prireditvijo sledečega sporeda: nagovor, deklamacije iz »Primorskih pesmi« in sicer »Pesem iredentistov« in »Vizije«, uprizoritev zaloigre »Ivanec«, deklamacija »Pesem koroških Slovencev« in uprizoritev burke »Kakršen gospod, tak sluga«. Med posameznimi točkami svira godbeni odsek. Ker je čisti dobiček namenjen Jugoslov. Matici in radi zanimivega sporeda je pričakovati kar najštevilnejše udeležbe poleg domačinov tudi od strani Mariborčanov.

Trgovsko bolniško in podporno društvo. Trgovski gremij naznanja, da se ustanovi s 1. januarjem 1923 v Mariboru podružnica trg. bolniškega podpornega društva, ki bo nastanjena v gremijalni hiši. S tem dnevom bodo imenovani tudi društveni zdravniki. Do tega časa naj članstvo še nadalje poseča v slučaju obolelosti kateregali tukajšnjih zdravnikov in zajedno javi obolenje potom dopisnice društvu v Ljubljani. Oni trgovski in industrijski nameščenci ter uradniki denarnih zavodov in zavarovalnic, ki žele z novim letom še prestopiti od Okrožnega urada za zavarovanje delavcev k trgovskemu bolniškemu in podpornemu društvu, dobe v gremijalni pisarni tozadevne odpovedne tiskovine, katere se imajo vpslati Okrožnemu uradu najkasneje do konca novembra t. l.

GLADIATORJI.

(169. nadaljevanje.)

Prisegli ste, da se boste ravnali po pravilih vaše modre razsodnosti in da ne boste poznali nobene nekega usmiljenja, prisegli ste, da boste sodili pravico

brez prizanašanja. In zato vam naročam, da obsodite mene, Mariamno, hči Eleazarja, sina Manahemovega, da bodem kamenjana do smrti. — Kajti tudi jaz sem ena izmed tistih nazarejcev, ki se imenujejo kristjane. Da, na to ime! Ne potrebujete dokazov, ker samo sebe se obsodim. Duhovni vere mojega očeta, tukaj v vašem tempeljnu, tukaj vam odrekam vašo svetost, odklanjam vaše češčenje, se odpovedujem vaši veri! In to poslopje naj da pričevanje mojim besedam. Morebiti danes že se sešuje nad vašimi glavami in vas pokrije s svojimi razvalinami. — Ako sta tale dva preklinjala Boga, ko sta se imenovala kristjana, sem ga tudi jaz, ako sta ta dva vredna smrti, sem je tudi jaz. Jaz pričujem proti vam! Izzivam vašo jezo! Storite najhujše njim, ki so ponosni in srečni, da smejo umreti za svojo vero!

Lica so ji gorela, oči so ji plamenele, vsa njena postava je vzrastla, ko je dvignila svoje bele roke in izzivala zbrani visoki sanhedrin.

Cudno, kako zelo podobna je bila Eleazarju v tem trenutku, ko je plemenita kri Manahemov zaplala po njenih žilah, ko je vzplamtel v njenem srcu pogum njenih očetov, ki so v davnih časih pobili Filistejce v puščavi in pogladi drzne Moabite iz dežele. — Celo staremu Kalhi je zatrepalo srce, ne toliko zaradi nje, kolikor za brata, ki ga je tako zelo ljubil in čigar glas je donel iz njenih besed.

Z ljubečim zanosom je zrl nanjo Eska. Janez iz Giskale pa je bil veš zbehan, ko je gledal na plemenito, pogumno kri Manahemovega rodu. Bolje bi bilo, je premišljeval, če bi je ne bil tiral v obup.

Pa njeni živci so se napeli do skrajnosti. Pogumno je vrgla svoje izzivanje sanhedrinu v obraz — tedaj pa so ji odpovedale moči.

Treščica se na vsem telesu se je naslonila Eski na prsi in si zakrila obraz.

Celo predsednik sanhedrina je bil ginjen. Strog, neizprosni in natančni človek je bil, toda tudi v njegovem srcu so tlela človeška čustva, tudi njegovo srce je bilo dostopno človeški slabosti. Tudi on je žaloval za več kot enim pogumnim sinom, je ljubil več ko eno črnooko hčerko.

Rad bi jo bil rešil, če bi bil le mogel. Obupno si je

grizel ustnice pod svojo dolgo belo brado, zastoj se je premagoval, da bi mu ne drhte. Proseče je pogledal po tovariših in srečal marsikatero oko, topeče se v usmiljenju kakor njegov.

Toda Janez iz Giskale se je oglašil in zaklical, da se mora pravična kazen izvršiti brez odloga.

»Culi ste jo!« je vzkliknil v hinavski gorečnosti in nevolji, »s svojimi lastnimi besedami se je obsodila! Kaj potrebujete še več dokazov? Pozivljam sanhedrin, da da zadoščenje pravici v imenu naše vere, našega naroda, in našega tempeljna in našega Svetega mesta. Le tako pravično dejanje more obvarovati mesto razdjanja, ki grozi pred njegovim obzidjem!«

Taki pozivi na tak zbor nisi mogli biti neuspešni. Sedemdeseteri so se spogledali, zmajali z glavami, žalostni sicer, pa z nasršenimi obrvi in resnimi strogimi obrazi, ki niso napovedovali nobenega usmiljenja.

Ze je dal Fineas Be Ezra znamenje, že so se tesneje približali rabeljni svojim žrtvam, kameni so bili pomerjeni in pripravljeni, da pobijejo obsojence.

Kar se oglasi nova zapreka, ki zopet za nekaj časa odloži kruto žrtev, ki jo je sanhedrin imenoval pravico.

Glas, ki so ga zadnje dni že večkrat čuli, četudi še nikoli tako divje in presunljivo ko danes, je zadonel skozi predvorje in odmeval od sten in streh tempeljskih. Glas, ki je stresal srca vseh. Kakršnega čujejo ljudje v hudih sanjah, da jim mozeg in kosti pretresa groza in jih spreha neznani, divji strah, in vsi blede se zbudijo in mrzel pot jim stoji na čelu. Glas je bil, ki je obenem grozil in svaril, pomiloval in obsojal, glas, ki je v težki, vedno enolični otožnosti ponavljal:

Gorje Jeruzalemu! — Gorje Svetemu mestu! — Greh in nesreča in razdejanje! — Gorje Svetemu mestu! — Gorje Jeruzalemu!

Nag, z odejo iz kamelje dlake preko pasu, z razmrščenimi dolgimi črnimi lasmi in dolgo brado, segajočo do pasu, z mračnimi plamenecimi očmi, vihteč svoje dolge, suhe roke v divjih, blaznih kretnjah nad glavo — visokozrastel in mršav človek je stopil v predvorje, se postavil pred predsednika sanhedrina in sipal po tleh goreče oglje iz ponve, ki jo je nosil na glavi.

Rabeljnom so roke s kameni obvisle v zraku, ne-

premičen in zavzet je stal predsednik, v strahu so gledali člani sanhedrina, — prerok pa je — ako je bil prerok — nadaljeval svojo enolično pesem o maščevanju in razdejanju.

»Gorje Jeruzalemu! — Gorje Svetemu mestu! — Glas od vzhoda in glas od zapada, glas od vseh štirih vetrov, glas zoper Jeruzalem in tempelj, glas zoper žene in neveste, glas zoper vse ljudstvo!«

In obrnil se je in je šel krog ujetnikov in sipal goreče oglje krog njih.

Matija in njegovi tovariši niso vedeli, kaj naj storijo. Ako je bil ta človek obseden, se ga je bilo bati. Saj je bilo splošno mnenje, da ima obsedenec v eni roki moči za dvajset mož.

Toda kaj, če je bil prerok, poslan in navdahnjen naravnost ob Boga? V tem slučaju je bila nevarnost še večja. Če bi se mu uprli in ga izgnali, bi izzvali v trenutku jezo Božjo. Če bi se pa zvedelo med ljudstvom, da so se z bali njegovih groženj in vdali njegovim opominom, bi prebivalstvo obupalo in se predalo Rimljanom in vsak odpor pri bližajočem se napadu bi bil nemogoč.

Iz tega težavnega položaja je rešil predsednika človek, ki je nanj v tem času najmanj mislil.

Prerok je pokazal na ujetnike in zahteval, naj se jih nemudoma izpusti, in je grozil z Božjim maščevanjem sanhedrina, če bi se upiral.

(Dolje prihodnjič.)

Polledelci!

FIŽOL

- črešnievec -
(Wachtbohnen) Cocc

kupi vsako množino in
plača najvišje cene

Hmelak in drug
Maribor, Slemškov trg 6.
17 460

SENO

slamo, drva ter
premog, žito, krompir, sadje
in druge deželne pridelke
— kupuje in prodaja —
OSET ANDREJ, MARIBOR
Aleksandrova cesta št. 57,
telef. 88. 42—323

Denarja ni!

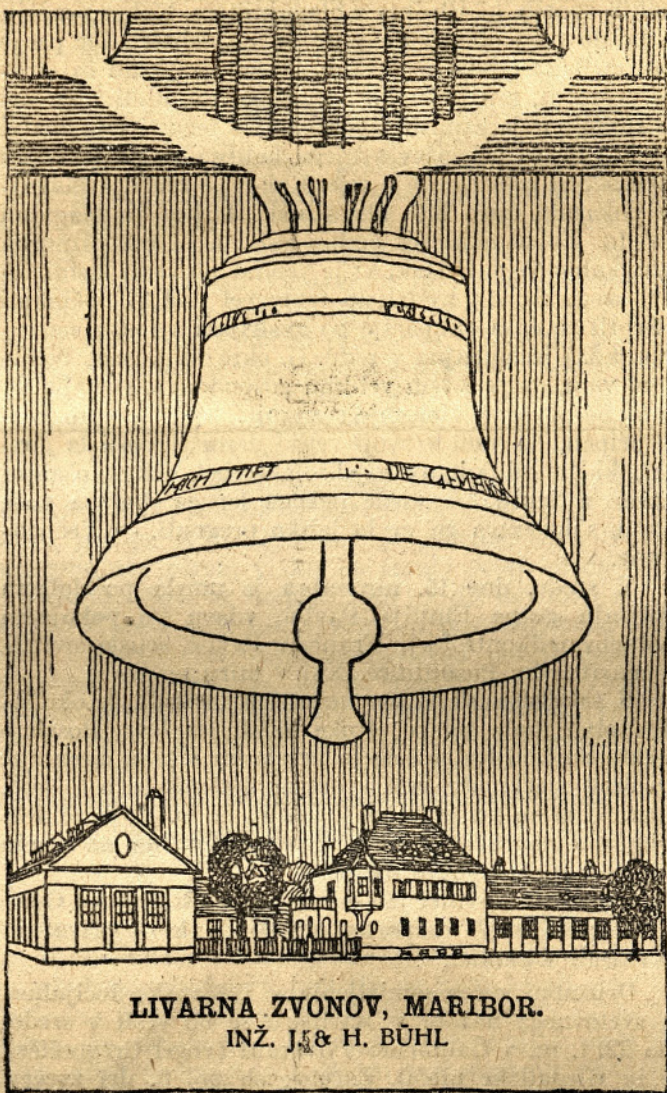
Draginja je velika, zaslužek pa
majhen. Kdor hoče z malim tru-
dom gotovo do 200 K na dan za-
služiti, naj pošlje svoj natančen
naslov in znamko za odgovor.

Josip Batič, Litija 32.
7—10 477

Na mariborski obrtni razstavi 1. 1922 odlikovana z zlato kolajno.
(osnovana od JOH. DENZEL okoli leta 1800.)

LIVARNA ZVONOV IN KOVIN, MARIBOR.

Z različno sestavo glasov vsake velikosti. Mogočen, lep in čist glas.
Jamči se za muzikalično ujemanje novih zvonov z starimi ostalimi zvonovi.
Največji v J. goslaviji dosedaj vliji zvon z 2700 kg za župno cerkev v Konjicah.
Mnogo pripoznanj!
Nizke cene!
Ne zahtevajo proračun in vsako nadaljnje pojasnilo brezplačno!
Nova zgradba v Mariboru, Matherjeva ulica z najmodernejšimi pripravami: kakor tudi
pečmi z novimi sistemi, laboratorij za drobnovid (mikroskop in kemični razkroj kovine.

LIVARNA ZVONOV, MARIBOR.
INŽ. J. & H. BÜHL

Spodnještajerska ljudska posojilnica

v Mariboru, Stolna ulica št. 6, r. z. z. n. z.

obrestuje od 1. novembra 1922 navadne hranilne vloge,
katere se zamore vsak čas dvigniti

po 5%

Vloge na trimesečno odpoved po 5 1/2 %, večje in stalnejše
vloge po dogovoru od 6 % do 6 1/2 %.

2—3

939

Najprikladnejši darovi za Božič in Novo leto: AMERIKANSKI IN ANGLEŠKI SINGER šivalni stroji

Singer igle

In dodatni

deli

Singer olje

konci, svilu

2—8f 597

i. t. d.

Lastna mehanična delavnica

Prodaja na obroke.

Singer šivalni stroji Bourne & Co., New-York

Centrala za S. H. S.:

ZAGREB, MARULIČEVA ULICA 5

Podružnice: MARIBOR, Šolska ulica 2, Zagreb,
Karlovac, Varaždin, Osijek, Vinkovci,
Bjelovar in Brod na Savi, Subotica, Novi Sad, Ljubljana,
Sarajevo, Mostar, Banjalanka, Tuzla, Dubrovnik, Podgorica,
Beograd, Kruševac, Niš, Skoplje, Veles, Bitolj, Kragujevac,
Zaječar in Štip. Zastopstva v vseh večjih mestih.

ZADRUŽNA GOSPODARSKA BANKA

Podružnica v Mariboru.

Začasno: Koroška cesta 1/1. Telefon 311. Brzjavni: Gospobanka.

Centrala: Ljubljana. Podružnice: Diakovo, Sarajevo, Sombor, Split,
Šibenik. Ekspozitura: Bled.

Interesna skupnost s Sveopčo Znanstveno banko d. d. v Zagrebu in njeno podružnico
v Karlovcu in Gospodarsko banko d. d. v Novem Sadu.

Kapital in rezerve skupno z afilijacijami čez K 80.000.000.—, vloge nad K 350.000.000.

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje. — Najvišje obrestovanje vlog na
knjižice in v tekočem računu.

Pooblaščen prodajalec svetih državne razredne loterije.

Hrvatski javni premog

iz premogovnikov:

Ladanje	Din. 33'—	za 100 kg
Ključarovci	" 34'50	
Konjščina	" 36'—	
Zlatar-Bistrica	" 37'50	
Cerje Tužno	" 38'—	

bukova drva za gorivo Din. 700
za m³ franko stanovanje

odlaga vsako množino trvdka

F. & A. UHER

veletrgovina s drvni in premogom

Maribor, Slovenska ulica št. 8

Telefon 344.

3—6 541